N°. 2734

1856

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden ƒ 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG 25 APRIL.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 24 April.

Er is in den laatsten tijd veel spraak geweest van de bemoeijingen der kongres-leden te Parijs in de quæstie van Italië. De graaf de Cavour, voorop gezet en gering gesteund door lord Clarendon, heeft in de konferentiën gedaan wat hij kon — 'tgeen niet veel was — maar daarom in de pers des te grooter geraas gemaakt, naar mate hij minder kansen had om in de onderhandelingen gehoord te worden. Ongetwijfeld heeft de sardinische minister door het geschreeuw, dat zijne dagbladen hebben aangeheven, den ganschen troep der revolutionnaire gapers gemystificeerd, en te oordeelen naar de ontvangst, die hem door zijne vrienden in Turijn wordt bereid, is hij daarin volkomen geslaagd.

Inmiddels komt de *Armonia*, een katholiek blad van Turijn, en geeft eene korrespondentie uit Parijs, afkomstig van een zeer achtingswaardig persoon, die niets meer of minder meldt, dan dat de heer de Cavour, wel verre van de Kerkelijke Staten te schaden, op zich zou hebben genomen, om het verschil met den H. Stoel bij te leggen. Hij schrijft, »dat een hoog personaadje den graaf de Cavour bij zich heeft ontboden en hem zou gezegd hebben: Nu de vrede gesloten is tusschen Rusland en de westersche mogendheden, moet Piëmont er aan denken om zich met den Heiligen Stoel te verstaan. Hij heeft vervolgens op de ergernis gewezen van zulk een breuk, zoo lang gemaakt, op het godsdienstig karakter van het Huis van Savoye, ten allen tijde geopenbaard door zijn eerbied en zijne vereering der Pausen, en op de noodzakelijkheid, dat de dynastiën getrouw moeten blijven aan hare traditiën, die zij niet kunnen verzaken, zonder eenigermate afstand van hare oudheid te doen. De graaf de Cavour moet geantwoord hebben met de beweering, dat het moeijelijk was zich met den H. Stoel te verstaan. Maar men voerde hem vaderlijk te gemoet, dat een goede wil alles afdoet. En men gaf tot voorbeeld de oostersche quæstie, die vrij wat moeijelijker te behandelen was. Daardoor in de engte gedreven, herhaalde de heer de Cavour, dat het kabinet van Turijn groote moeijelijkheden zou hebben te overwinnen om de onderhandelingen op nieuw te openen; hij voegde daaraan toe, dat de demokratie vooral daardoor zoo zeer zou verbitterd worden, dat zij de openbare rust van het rijk zou kunnen in gevaar brengen. Hem werd geantwoord, dat men de zaak juist daarom moest ondernemen, omdat zij aan de demagogie mishaagt; dat eene verstandhouding met Rome verlangd werd, omdat die voor Frankrijk nuttig was, middelerwijl de voortduring van de breuk van Frankrijk groote ongelegenheden veroorzaakt; dat men zich niet moest laten beheerschen door de vrees voor de demagogie, die met der daad niet te vreezen is, dewijl zij van aard door hare ontbindende bestanddeelen bijzonder zwak is en geen kracht heeft dan tegen die haar vreezen. De graaf de Cavour moet eindelijk beloofd hebben, dat nieuwe onderhandelingen zouden worden begonnen, zoo Frankrijk als bemiddelaar optrad. Er werd in dien zin aan den Kardinaal Antonelli geschreven. Deze antwoordde, onder dankzegging voor de betoonde belangstelling, met de opmerking, dat het middelaarschap tweederlei was. Het eerste, dat kennis neemt van de quæstiën, ze beoordeelt en beslist, — daarin kan de Kerk niet treden. Het tweede, dat zich bepaalt bij goede diensten te bewijzen, — dit laatste zal men met vreugde aannemen. Maar Frankrijk zal die goede diensten moeten aanwenden te Turijn, waar men zich steeds tegen eene spoedige en billijke overeenkomst verzet heeft. De wijsheid van dit antwoord zou in Frankrijk erkend zijn. En de mediatie van Frankrijk zou in dien zin werkzaam zijn. Met andere woorden, Frankrijk zal bij het kabinet van Turijn er op aandringen, dat de onderhandelingen op nieuw worden opgevat met goede trouw en met den vasten wil om ze te doen slagen.

»Voor hen die niet kortzigtig zijn, is het duidelijk dat eene overeenkomst tusschen Sardinië en den Paus onmogelijk is met het tegenwoordig ministerie en de Kamer, die thans te Turijn zetelt. Ik heb dan ook de verzekering, dus schrijft verder de korrespondent van de *Armonia*, dat hier te Parijs het besluit is genomen, om het ministerie te wijzigen en de Kamer te ontbinden. Middelerwijl zal men onderhandelen. En men rekent er op dat de nieuwe Kamer de overeenkomst zal goedkeuren. Intusschen zal men maatregelen nemen, om de losbandigheid der pers te keer te gaan, opdat zij dat werk van restauratie niet verijdele. De heer de Cavour heeft op zich genomen aan Europa het bewijs te leveren, dat Piëmont parlementair kan blijven zonder goddeloos en revolutionnair te zijn. Slaagt hij daarin, dan zal hij eene groote dienst hebben bewezen aan de konstitutionneele zaak."

Tot zoo verre de parijsche korrespondent, van de *Armonia*, wiens schrijven wij eenigzins verkort hebben medegedeeld. Op dit oogenblik kan niemand zeggen wat er van is. Maar met algemeene blijdschap is dit schrijven in Sardinië vernomen, als men natuurlijk de revolutionnairen uitzondert, die meest overal de werkzaamste, maar nergens de talrijkste partij onder de volken uitmaken. De tijd alleen zal leeren wat er van is. Intusschen is dit waar, dat de korrespondentie volkomen ligt in den geest en in het voordeel van het fransche gouvernement.

In de *Amst. Courant* leest men de volgende partikuliere korrespondentie:

„Brussel, 22 April.

»De voorlaatste zitting der Kamer was gewijd aan eene werkzaamheid gewoonlijk van belang ontbloot, het rapport over ingekomen verzoekschriften, en toch meen ik eene dier petitiën onder uwe aandacht te moeten brengen, die, hoezeer de Kamer er bijna geen acht op sloeg en de dagbladen er nog niets van hebben gemeld, ongetwijfeld tot levendige diskussiën in en buiten de wetgevende vergadering aanleiding zal geven. De petitie, die ik bedoel, is gedagteekend Amiens 25 Februarij en aan de Kamer gerigt door den ex-generaal graaf van der Meere, een der twee hoofden van het orangistische komplot 1841. Het hof van assises veroordeelde hem alsmede zijnen voornaamsten medepligtige, generaal van der Smissen, ter dood. Deze straf werd door den koning veranderd eerst in levenslangen dwangarbeid en later in twintigjarige opsluiting. Van der Smissen ontsnapte weldra uit zijnen kerker, vermomd in de kleederen van zijne vrouw terwijl deze echtvriendin in de gevangenis bleef, wier deuren spoedig echter ten gevolge eener vrijspraak voor haar werden geopend. Daarop zag van der Meere, die zich verbonden had Europa te verlaten en er niet weder te keeren zonder 's konings magtiging, zijne straf definitief in levenslange ballingschap veranderd. Hij bleef tot in 1848 in Brazilië, en begaf zich daarna naar Frankrijk, zonder daartoe verlof te hebben gekregen: evenwel werd hij door de belgische regering niet vervolgd. Thans wendt graaf van der Meere, na te vergeefs van den Koning vergunning te hebben gevraagd om in België terug te keeren, zich tot de Kamer, om haar eene vraag voor te stellen; hij wil nl. weten of eene straf die niet in de wet is opgenomen (de *Code Pénal* bepaalt inderdaad den duur der ballingschap slechts op *tien jaren* en spreekt niet van levenslange verbanning) op een Belg kan toegepast worden, en of dit niet schending der wet en der konstitutie is. Het adres van den exgeneraal was gisteren in den *Moniteur* opgenomen en beslaat daar niet minder dan twaaf kolommen. De adressant verhaalt daarin al zijne werkdadige deelneming aan de omwenteling van 1830, en beklaagt zich over de ondankbaarheid die hij van de belgische regering ondervond. Het belangrijkste deel van zijn relaas is het verhaal van het komplot ter zake waarvan hij werd veroordeeld, en waarover hij tot dus verre onbekende omstandigheden openbaar maakt van den meest zwaarwigtigen aard.

»Volgens zijne verklaring, werd reeds in 1839 het plan geopperd tot het komplot welks voornaamste bewerker hij openhartig bekend geweest te zijn. Op dat tijdstip werden, met het doel om zoo mogelijk weder eene vereeniging van België met Noord-Nederland tot stand te brengen, door hem dikwijls bijeenkomsten gehouden te Parijs met de hh. van Gobbelschhroy, voormalig minister van Koning Willem I, zijnen vriend Max Delfosse, de Potter, een der voornaamste bewerkers van de omwenteling van 1830, en andere bekende mannen. Hij verzekerde zich van de hulp van generaal Daine, die een divisie des belgischen legers kommandeerde, en had mondgesprekken met de hoofden der republikeinsche partij Bartels, Teigneaux enz. Dezen beloofden hem hunne medewerking om Koning Leopold te doen vallen, maar behielden zich na de eventueel te behalen zege volkomen vrijheid van handelen voor. Aan Koning Willem I en den Prins van Oranje werd (altijd volgens het verhaal van graaf van der Meere) van de onderhandelingen kennis gegeven, en deze werden twee jaren achtereenvolgens voortgezet. Eindelijk werd de volvoering van het plan op den 25 September 1841 bepaald. Oproer-commissiën werden georganiseerd te Gent, Luik en te Brussel, vanwaar het teeken tot den opstand zou uitgaan. Generaal van Geen, adjudant van den Koning der Nederlanden, vertrok om dezen het besluit mede te deelen; de generaal werd door een der notabele ingezetenen van de hoofdstad vergezeld.

»Den 25 's morgens waren alle bevelen gegeven: goed werd in overvloed uitgedeeld; niet de minste onbescheidenheid had iets van het komplot doen uitlekken, en alles beloofde den besten uitslag, toen plotseling de staatsraad Grégoire, zich noemende »vertrouwde van Koning Willem II voor hetgeen België betreft," zich namens dezen vorst bij generaal van der Meere aanmeldde, om hem te bevelen de onderneming te schorsen. Dit bevel had tot beweegreden dat de uitbarsting van het komplot de nederlandsche kroon zou kompromitteren, en dat, aangezien de Hollanders en meer bepaald de steden Amsterdam en Rotterdam, zeer tegen de vereeniging met België waren, de begrooting die nog niet was goedgekeurd, zou kunnen worden afgestemd, enz. Van der Meere verzette zich eerst, doch gehoorzaamde ten laatste. Tegenbevelen werden overal afgezonden, en met name aan de republikeinsche hoofden, die op het bureau van het dagblad *le Patriote* permanent vergaderd waren. Al de brieven werden verbrand. Eerst toen verrieden handlangers van den lageren stand, misnoegd dat zij niet meer betaald werden, het komplot aan de Regering. Generaal Buzen, minister van Oorlog, die zich eenig gewigt wilde verleenen, liet een volledig arsenaal maken, kogels gieten en wist een ingebeelden opstand te verdichten. (Toen deze minister later zag dat die knoeierij zou ontdekt worden schoot hij zich voor het hoofd).

»Eerst 35 dagen later werd van der Meere in hechtenis genomen, bij besloot met zijne medepligtigen alles te ontkennen; want door het zeggen van de waarheid zouden de koningen Willem I en Willem II in opspraak gebragt en de gevangenissen met personen van allen rang en stand gevuld zijn geworden, en België ware tot op zijne grondvesten geschokt geworden. Het zwijgen der medepligtigen werd gekocht, en weder was het, als altijd, van der Meere die alles uit zijne eigene beurs betaalde, zonder eenige subsidie uit Nederland te hebben genoten.

»Dit nu is de korte inhoud der petitie waarvan ik heb gemeend u niet onkundig te moeten laten, opdat de zonder twijfel lasterlijke aantijgingen die zij tegen uwe beide vroegere Koningen bevat, mogen worden wederlegd alvorens zij nog onder ons publiek worden verspreid. Aanstaanden Vrijdag zal over de petitie worden beraadslaagd, doch ik geloof dat de Kamer zich uitsluitend tot het regtspunt der zaak bepalen zal, tenzij zij het niet eenvoudiger acht het stuk zonder in diskussie gebragt te zijn, aan den minister van justitie te verzenden."

Het Ontwerp van Wet omtrent het begraven van lijken, de begraafplaatsen en de begrafeniskosten, onlangs bij de Tweede Kamer ingekomen, luidt als volgt:

Art. 1. Elk overleden persoon en doodgeborene wordt in eene behoorlijk geslotene kist begraven op eene begraafplaats, overeenkomstig deze wet aangelegd.

Op dezen regel kan in het belang der wetenschap, ter ontleding en opneming van een lijk, uitzondering worden toegelaten, mits de echtgenoot, en bij ontstentenis van echtgenoot; de ter plaatse, waar het lijk is gevallen, tegenwoordige bloedverwanten of andere naastbestaanden van den overledene, die voor de begrafenis zorgen, toestemmen, en burgemeester en wethouders verlof geven.

Ten aanzien van lijken, die, slechts geopend of ge-

deeltelijk ontleed worden, blijft de bepaling der eerste zinsnede gelden.

Art. 2. Lijken, op het strand der zee of den oever van eenig water aangespoeld, die, uit hoofde van den staat van ontbinding, niet naar eene begraafplaats kunnen worden overgebragt, mogen op het strand of den oever zonder kist, mits ter diepte van ten minste één el, worden begraven.

Art. 3. Geene begraving mag geschieden zonder verlof van den ambtenaar van den burgelijken stand, vrij van zegel en kosteloos af te geven.

Dit verlof wordt door hem niet verleend, tenzij hij zich door schriftelijke verklaring van een erkend geneeskudige van het overlijden hebbe verzekerd.

Art. 4. Wanneer er teekenen of aanduidingen van eenen geweldigen dood aanwezig zijn, of andere omstandigheden dien doen vermoeden, mag de begraving niet geschieden dan nadat het lijk geregtelijk is geschouwd.

Art. 5. Geene begraving mag geschieden vroeger dan 36 uren of later dan op den vijfden dag na het overlijden.

Burgemeester en wethouders der gemeente, waar de te begraven persoon overleden is, kunnen hiervan ontheffing verleenen, wanneer een erkend geneeskundige schriftelijk verklaart, dat bespoediging of uitstel der begraving noodig of zonder bezwaar is.

Plaatselijke verordeningen kunnen, is het in het belang der openbare gezondheid noodig, bevelen, dat de lijken van aan bepaalde ziekten overledenen vóór de 36 uren zullen worden begraven.

Art. 6. De tijd van begraven wordt vastgesteld bij plaatselijke verordeningen, die daartoe ten minste drie uren van elken dag bestemmen.

De tijd wordt zóó gesteld, dat het mogelijk zij, op den eigen dag der begraving de lijkplegtigheden te vervullen, welke, volgens de leer der godsdienstige gezindte, waartoe de overledene behoorde, aan de begraving moeten voorafgaan.

Art. 7. Plaatselijke verordeningen regelen hetgeen in het belang der openbare orde en gezondheid bij het brengen van lijken naar de begraafplaats is in acht te nemen.

Zij bepalen de wijze waarop de lijken, die op kosten der gemeente begraven worden, naar de begraafplaats zullen worden gebragt.

Art. 8. Ingeval voor het begraven van een lijk door de naastbestaanden of betrekkingen niet wordt gezorgd, wordt daarin van wege burgemeester en wethouders, ten koste van de nalatenschap, of, bij ongenoegzaamheid van deze, van de bloed- of aanverwanten, die krachtens de artt. 376 en volgg. van het Burgerlijk Wetboek tot het verstrekken van onderhoud zijn verpligt, voorzien.

Art. 9. Geen lijk wordt naar eene andere gemeente vervoerd alvorens tot het vervoeren door burgemeester en wethouders verlof verleend en aan den burgemeester der gemeente, waar het lijk ter aarde besteld zal worden, kennis gegeven zij.

Art. 10. Geen begraven lijk mag worden opgegraven of vervoerd dan met verlof van burgemeester en wethouders der gemeente, waar het begraven is, of op regterlijk bevel.

§ 2. *Van de begraafplaatsen.*

Art. 11. Elke gemeente heeft ten minste één algemeene begraafplaats.

Ten behoeve van twee of meer gemeenten kan echter eene gezamenlijke begraafplaats worden ingerigt.

Art. 12. Bijzondere begraafplaatsen ten behoeve der leden van één godsdienstige gezindte mogen niet worden aangelegd dan met verlof en onder toezigt van burgemeester en wethouders der gemeente, waarin het daarvoor bestemd terrein is gelegen.

Dit verlof wordt niet geweigerd dan op grond, dat het aangewezen terrein niet aan de voorschriften dezer wet voldoet.

Bij weigering staat hooger beroep bij Gedeputeerde Staten open.

Is voor de godsdienstige gezindte, die eene bijzondere begraafplaats wil aanleggen, een afzonderlijk gedeelte op de algemeene begraafplaats ingerigt, dan worden de hiervoor aangewende kosten, voor zoover de gemeente er nog mede bezwaard is, door het betrokken kerkbestuur aan de gemeente vergoed.

Art. 13. Elk kan op zijn eigen grond, mits op den in het volgend artikel gemelden afstand van de gebouwde kom eener gemeente, een of meer graven of een grafkelder aanleggen, ten einde daarin zijn lijk en de lijken der leden van zijn geslacht worden begraven.

De aanleg geschiedt niet dan na bekomen verlof en onder toezigt van burgemeester en wethouders der gemeente, waarin die grond gelegen is.

Art. 14. Elke begraafplaats ligt op den afstand van ten minste 35 el van de bebouwde kom eener gemeente.

Binnen dien afstand worden geene gebouwen opgerigt dan in zeer bijzondere gevallen, na bekomen verlof van Gedeputeerde Staten.

Art. 15. Begraafplaatsen voor eene bevolking van niet meer dan duizend zielen bestemd kunnen, schoon niet op den bij het vorige artikel bedoelden afstand gelegen, indien zij overigens aan de vereischten dezer wet voldoen, blijven bestaan.

Art. 16. Elke begraafplaats heeft eene uitgestrektheid van minstens tien maal de oppervlakte, benoodigd voor het getal lijken, dat er gemiddeld ieder jaar begraven wordt.

Art. 17. Zij wordt door een muur, heining, rasterwerk of heg, ter hoogte van ten minste twee el afgesloten.

Art. 18. De algemeene begraafplaatsen worden zóó aangelegd, dat, op verlangen eener godsdienstige gezindte, de lijken van de leden dier gezindte in een afzonderlijk, behoorlijk afgescheiden, uitsluitend voor hen bestemd gedeelte kunnen worden begraven.

Art. 19. Indien daartoe voldoende ruimte bestaat, wordt aan de ingezetenen gelegenheid gegeven, het uitsluitend regt om lijken in een bepaald graf op de begraafplaats te doen begraven, hetzij voor altijd, hetzij voor zekeren tijd, te verkrijgen.

De hiervoor te betalen prijs wordt te gelijk met en op dezelfde wijze als het in art. 28 bedoelde regt vastgesteld.

Art. 20. Aan hen, die het regt om lijken in een bepaald graf te doen begraven, voor altijd hebben verkregen, wordt vrijgelaten, op hun graf zerken of kruisen te plaatsen of gedenkteekenen op te rigten.

Art. 21. De afstand der graven, zoo aan het hoofd- en voeten-einde als aan de zijden, bedraagt minstens 0.3 el.

Twee of meer lijken kunnen boven elkander worden begraven, mits tusschen elke kist eene laag aarde van 0.3 el dikte worde aangebragt, die bij eene volgende begraving niet mag worden geroerd. De bovenste kist wordt met eene laag aangestampte aarde van 0.65 el bedekt.

Deze bepaling is niet van toepassing op gemetselde kelders.

Art. 22. De graven mogen niet dan na verloop van tien jaren, nadat er laatstelijk een lijk in geplaatst is, geroerd worden. De overblijfselen van lijken en kisten worden in een afgesloten gedeelte van de begraafplaats bewaard.

Art. 23. Eene begraafplaats, waarvan geen gebruik meer wordt gemaakt, wordt afgesloten.

Art. 24. Eene geslotene begraafplaats blijft gedurende tien jaren onaangeroerd liggen.

Na dien tijd mag de grond tot alle einden gebruikt, doch daarin, alvorens 30 jaren verloopen zijn, geene uitgraving gedaan worden dan met magtiging van Gedeputeerde Staten.

Omdelving van den grond ter bezaaijing of beplanting is, na verloop van den in het 1ste lid van dit artikel bepaalden tijd, ter diepte van 0.50 el geoorloofd.

Art. 25. Elke begraafplaats staat onder toezigt van burgemeester en wethouders.

Art. 25. De doodgravers, opzigters en andere ambten der algemeene begraafplaatsen worden aangesteld door burgemeester en wethouders.

Hunne instruktie wordt bij eene plaatselijke verordening vastgesteld.

Art. 27. Eene plaatselijke verordening regelt [illegible] is in acht te nemen.

§ 3. *Van de begrafeniskosten.*

Art. 28. Bij het begraven van een lijk op de algemeene begraafplaats kan, ten behoeve der gemeentekas, een regt worden geheven.

Art. 29. Dat regt bestaat voor elke soort van graven uit eene enkele som, geëvenredigd aan de kosten van aanleg, voor zoover de gemeente er nog mede bezwaard is, aan die van het onderhoud der begraafplaats en aan de bezoldiging van doodgravers en andere beambten der begraafplaats.

Art. 30. Behalve de in het vorig artikel bedoelde som en een matig regt voor het begraven op een buitengewoon uur en het luiden der klok van de burgerlijke gemeente, mag geenerlei betaling, onder welke benaming ook, voor het gebruiken der begraafplaats worden gevorderd.

Het onderhoud en overboeken van eigen graven is echter ten laste van hen, die, hetzij voor altijd, hetzij voor zekeren tijd, regt hebben, daarin lijken te doen begraven.

De regten voor het begraven op een buitengewoon uur, voor het luiden der klok en het overboeken, worden te gelijk met en op dezelfde wijze als het in art. 28 bedoelde regt vastgesteld.

Art. 31. Voor de begraving van kinderen beneden het jaar wordt niet meer dan een vierde, voor die van kinderen beneden de 12 jaren niet meer dan de helft van de in art. 29 bedoelde som gevorderd.

Art. 32. Ten behoeve der gemeentekas mag geen regt geheven worden van lijken die, hetzij buiten, hetzij binnen de gemeente, op eene andere dan de algemeene begraafplaats der gemeente worden begraven.

Art. 33. De lijken van onvermogenden worden, zoover diakoniën, armbesturen of andere instellingen daarvoor niet zorgen, op kosten der gemeente begraven, behoudens de bevoegdheid dezer laatste om die kosten op het door den overledene nagelatene te verhalen.

Art. 34. De kosten van het begraven der op het strand der zee aangespoelde lijken worden, zoover zij door de bij de drenkelingen gevondene goederen niet kunnen worden gedekt, gedragen door den Staat.

Die van op eene andere plaats binnen de gemeente verlaten liggende lijken worden, zoover zij door de bij de lijken gevonden goederen niet kunnen worden gedekt en behoudens het verhaal in art. 8 bedoeld, gedragen door de gemeente.

Art. 35. Op het regt voor het begraven van een lijk op eene bijzondere Begraafplaats te heffen, zijn de artt. 29 tot 31 van toepassing.

Art. 36. Het in het vorig artikel bedoelde regt wordt door hen, die met het beheer der bijzondere begraafplaats zijn belast, voorgedragen aan Gedeputeerde Staten, die Ons verslag doen.

Het geldt niet dan wanneer het door Ons is goedgekeurd.

Art. 37. Het staat ieder vrij, voor het vervoer van lijken naar de begraafplaats zoodanige personen en middelen te gebruiken, als hij wil.

Overgangsbepalingen.

Art. 38. Binnen vijf jaren na de afkondiging dezer wet worden alle, zoo bijzondere als algemeene thans bestaande begraafplaatsen, met uitzondering van die in art. 15 bedoeld, ingerigt overeenkomstig de artt. 14 en 16 tot 18.

Bij gebreke hiervan worden zij na dien tijd gesloten.

Hun die op eene aldus geslotene begraafplaats het uitsluitend regt bezaten om lijken in een bepaald graf te doen begraven, wordt gelegenheid gegeven, dit regt op de nieuwe begraafplaats te verkrijgen.

De daarvoor noodige ruimte wordt kosteloos afgestaan.

Art. 39. In gemeenten, waar nog geene overeenkomstig deze wet aangelegde algemeene begraafplaats bestaat, is het begraven ter plaatse, waar het tot dusver gebruikelijk was, gedurende den in het vorig artikel gemelden tijd geoorloofd.

Art. 40. Vóór den 1sten Januarij 1858 worden alle voor het begraven, zoo op bijzondere, als op algemeene begraafplaatsen, geheven regten, met de voorschriften der artt. 29—31 in overeenstemming gebragt.

Art. 41. Al de bij de afkondiging dezer wet geldende bepalingen omtrent het begraven van lijken, de begraafplaatsen en de begrafeniskosten zijn [illegible]

Slotbepaling.

Art. 42. Deze wet is niet van toepassing op het begraven in de begraafplaats der leden van het Koninklijk Huis van Oranje-Nassau.

Lasten en bevelen, enz.

Volgens art. 24 der provinciale wet, treedt met den eersten Dingsdag der maand Julij e. k. de helft der leden van de Provinciale Staten van Zuid-Holland af. Op Dingsdag 3 Mei zal krachtens art 5 dier wet, tot de verkiezing van leden worden overgegaan, ter vervulling van die door de verpligte aftreding opengevallen plaatsen. Voor zoo veel de provincie Zuid-Holland betreft, laten wij hier de namen der aftredende leden volgen, met aanwijzing der hoofd-kiesdistrikten: I. Leijerdorp: de heeren jhr. A. L. van Heteren, Gevers en A. E. Roest van Limburg; II. Leyden: de heeren mrs. H. Cock en H. C. Huyser; III. Zoetermeer: de heeren H. van Zegwaard en J. Molenaar; IV. 's Gravenhage: de heeren jhr. J. Mock, E. H. baron Rengers van Warmenhuyzen, A. Elink Sterk Jr., mr. F. de Greve en F. W. Conrad; V. Vlaardingen: de heeren mr. R. J. H. Metelerkamp en A. Hoogendijk Jz.; VI. Delft: de heeren van Koetsveld en C. Maas Geesteranus; VII. Schiedam: de heer L. Knappert Scz.; VIII. Rotterdam: de heeren J. van Vollenhoven, jhr. mr. D. R. Gevers Deynoot, F. W. C. Blom, C. J. Thooft, mr. J. van Stolk Cz., H. T. Löhnis en jhr. mr. W. T. Gevers Deynoot; IX. Alphen: de heeren E. H. Gevers Thesingh en mr. [illegible]; X. Gouda: de heeren J. Droogleever Fortuyn, F. W. van Oudheusden en mr. L. Stieltjes; XI. Gorinchem: de heeren H. Willemstijn en W. C. M. Begram; XII. Sliedrecht: de heeren F. H. von Lindern en A. A. Visser Jz.; XIII. Dordrecht: de heeren J. B. 't Hooft en mr. C. W. O. van Dorsser; XIV. Oud-Beijerland: de heer L. Kluit; XV. Ridderkerk: de heeren M. Speelman en A. van Driel; XVI. Brielle: de heer mr. A. M. de Rouville; en XVII. Middelharnis: de heeren P. N. J. Lette Anemaet en J. N. van den Broek.

In het jaar 1855 zijn op 's Rijks munt vervaardigd; voor rekening van het Rijk, ten behoeve van de cirkulatie hier te lande, 774,500 stukken van 10 cents, 514,800 van 5 cents en 998,805 halve cents; ten behoeve van de circulatie in de overzeesche bezittingen 5,100,000 guldens, 4,510,605 kwart guldens, 6,453,500 1/20 guldens en 100,000 cents, — voor rekening van partikulieren 2,082,046 rijksdaalders en 13283 guldens — te zamen uitmakende ƒ 12,249,582.45.

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Woensdag 23 April.

In deze zitting zijn ingekomen: 1°. een wets-ontwerp op de nationale militie: 2°. het verslag van het Muntkollegie omtrent hare werkzaamheden in 1855.

De heer van Hoëvell heeft verlof gevraagd en bekomen tot het rigten van vragen op een nader te bepalen dag aan den minister van Koloniën: 1°. over het koninklijk besluit van 24 October 1850, n°. 45, de strekking hebbende om den delfstoffelijken rijkdom van de nederlandsche nijverheid, in het algemeen, en in het bijzonder over de daaraan gegeven uitvoering ten opzigte van de onderneming tot exploitatie van tinmijnen op het eiland Billiton; 2°. over het door de Tweede Kamer op den 26sten November ll. genomen besluit, luidende:

„De Kamer, van oordeel dat, ook met het doel om de emancipatie der slaven (in West-Indië) voor te bereiden en te bespoedigen, onverwijlde verbetering der reglementen wenschelijk is," enz.

Aan de beraadslagingen over het wets-ontwerp tot verhooging van hoofdstuk VIII der staatsbegrooting voor 1856, tot daarstelling van een nieuw droog dok te Willemsoord, namen deel de heeren Storm van 's Gravesande, van Akerlaken, ter Bruggen Hugenholtz, van Franck, Godefroi, Delprat, Groen van Prinsterer, Westerhoff, van Lynden, Rochussen en de minister van Marine.

Nadat het eenig artikel zonder beraadslaging was goedgekeurd werd het geheele wets-ontwerp met 35 tegen 14 stemmen verworpen.

Voor het wets-ontwerp verklaarden zich de heeren Kien, Delprat, van Rappard, Taets van Amerongen, Slicher van Domburg, van Foreest, van Lynden, Hoekwater, Rochussen de Brauw, van Franck, van Deinse, van Reede van Oudtshoorn en de Voorzitter.

Nadat de Kamer zich vereenigd had met de konklusiën van verschillende rapporten omtrent onderscheidene regeringsverslagen is de vergadering gescheiden tot aanstaanden Vrijdag, des morgens ten elf ure, als wanneer het voorstel van den heer van der Veen betrekkelijk het zwolsche Diep in behandeling zal worden genomen.

'sGRAVENHAGE, 23 April. H. M. de Koningin is gisteren morgen ten 5 ure uit Stuttgart vertrokken, ten einde naar deze residentie terug te keeren. H. M. wordt tegen heden avond alhier verwacht; zij zal alsdan spoedig het paleis, het Huis ten Bosch, betrekken, dat reeds tot Hare ontvangst in gereedheid wordt gebragt.

— De jaarlijksche algemeene vergadering van de Ned. Maatschappij ter Bevordering van de Afschaffing der Slavernij, zal dit jaar alhier worden gehouden op Woensdag den 30 April, des voormiddags ten 11 in het gebouw van de Loge op den Fluweelen Burgwal.

Wij kunnen met zekerheid mededeelen, dat de heer Rochussen zich bij herhaling en openlijk heeft uitgelaten, dat hij, bij de aanstaande verkiezingen, zich niet weder als lid der Tweede Kamer wil verkiesbaar stellen.

Ook loopt het gerucht, dat er aldra eene procedure op til is tusschen het departement van koloniën en de heeren P. van Vlissingen & Co. ter zake der levering van de indische muntplaatjes. De heer Mijer zou eene ontbinding of nietigverklaring van het kontrakt van aanneming willen provoceren, wegens wanpraestatie van de zijde der aannemers. Ook zou, naar men zegt, de tegenwoordige minister stellig weigeren eene remissie der reeds beloopen boeten toe te staan, terwijl van de zijde der aannemers beweerd wordt, dat zij, op grond van zekere toezeggingen, niet tot het voldoen der bij het kontrakt bepaalde boeten gehouden zijn.

In geval dit proces doorgaat zal er welligt een nieuw licht over die duistere geschiedenis der Indische muntplaatjes opgaan. *(Arnh. Cour.)*

PURMEREND, 22 April. Naar men verneemt is de bouwing der nieuwe R. K. kerk en toren alhier, aan den minst inschrijvende niet gegund geworden, als zijnde boven de begrooting, en zal alsnu tot eene herbesteding worden overgegaan.

HARLINGEN, 22 April. De stoomboot West-Friesland varende van hier op Londen, heeft gisteren, bij het binnenloopen onzer haven, zoo geweldig tegen het havenhoofd gestoten, dat de raderkas en het rad aanmerkelijk beschadigd zijn, en men vele handen aan het werk zal moeten stellen, om haar op den bestemden tijd weder te kunnen doen afvaren.

CAPELLE, (LANGSTRAAT), 22 April. Van de gevraagde koncessie eener geregelde stoombootdienst van deze plaats op Rotterdam en terug komt niets.

— Omtrent de te veld staande gewassen kunnen wij over het geheel de gunstigste berigten mededeelen.

— Het water, dat voor weinige dagen voor deze streek [illegible] is binnen de palen teruggekeerd; men had [illegible] toebereidselen gemaakt om met kracht van volk de [illegible] te dammen. *(Amst. Cour.)*

Men leest in de Tweede Editie van de *Amst. Cour.*:

LONDEN, 23 April. *Daily News* geeft het volgend uittreksel uit het vredestraktaat: Art. 2 het veroverd terrein zal zoo spoedig mogelijk ontruimd worden; art. 13 het instandhouden van maritime arsenalen aan de Zwarte Zee wordt onnoodig; art. 18 Rusland stemt toe in eene verbetering der grensbepaling van Bessarabië; art. 19 het door Rusland afgestaan grondgebied zal bij Moldavië worden gevoegd; art. 22 er zal voortaan geen uitsluitend protektoraat over de vorstendommen meer bestaan.

PARIJS, 23 April. De *Moniteur* meldt, dat voor de uit de Krim terugkeerende fransche troepen een afzonderlijk kamp bij Hyères wordt opgerigt, en dat met betrekking tot epidemie alle voorzorgsmaatregelen genomen zijn.

KONINGSBERGEN, 23 April. Uit St. Petersburg is berigt ontvangen, dat op bevel des Keizers de oorlogstoestand in het koningrijk Polen en in zeventien gouvernementen van Rusland is opgeheven.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 23 April. De *Moniteur* bevestigt, dat maatregelen genomen zijn om de armee op den voet van vrede te brengen. Daartoe zullen ook het 21 en 22ste bataillon jagers naar huis gezonden worden.

Bij keizerlijk besluit zal in onderscheidene plaatsen van Algerië een syndikaat gevestigd worden.

Het bevestigt zich dat de staat der gezondheid onzer troepen te Konstantinopel dagelijks verbetert.

— De *Euphrate*, die Konstantinopel den 15den had verlaten, heeft de ratifikatiën van de Porte medegebragt. De met deze gelegenheid ontvangen berigten komen op het volgende neder. De troepen van de Porte zullen Mingrelië verlaten; 6000 man Sardiniërs waren bezig met zich in te schepen. De divizie Dufailly, komende van Eupatoria, was den Bosphorus gepasseerd; alleen de kavallerie van den generaal d'Allonville en de artillerie houden Eupatoria nog bezet. Kinburn is ontruimd.

De Sultan heeft rijke geschenken gezonden aan Koningin Viktoria en den Koning van Sardinië. De blokkade van de Zwarte Zee is officiëel opgeheven.

— Als een bewijs dat de vrede weldra geproklameerd zal worden, kan dienen, dat de protokollen bereids naar de keizerlijke drukkerij zijn gebragt. Zij zullen onderscheidene bijvoegsels van den *Moniteur* vullen.

— Den 8sten heeft de fransche gezant te Konstantinopel een audiëntie bij den Sultan gehad en aan Z. M. een brief des Keizers overhandigd, waarin de geboorte des keizerlijken prins officiëel berigt wordt. Daarna heeft de heer de Thouvenel zich naar den griekschen patriarch begeven, om dien voor zijne gelukwenschen te bedanken; men denkt dat de gezant deze gelegenheid te baat zal nemen om met den hoogen geestelijke over de uitvoering van het hatti-humayoun te spreken.

— De ter ontruiming van Turkije genomen maatregelen zijn op den weg van uitgevoerd te worden; er zijn drie stations, om als rustplaatsen voor het fransche leger te dienen: eene te Konstantinopel, eene andere op het eiland Milo en de derde op Maltha. Ook maken de Engelschen zich gereed om spoedig hunne troepen te verwijderen.

Onder de te Konstantinopel in omloop geweest zijnde geruchten, wordt door den korrespondent van den *Siècle* melding gemaakt van een reis, welke waarschijnlijk de Sultan naar Frankrijk en Engeland zal ondernemen, ten einde met eigene oogen te oordeelen over de beschaving, welke men aan zijne onderdanen wil opleggen. Dat gerucht schijnt min of meer verdacht.

— Een berigt uit Napels kondigt de aanstaande komst aan in die stad van den groothertog van Toskane en zijne beide zonen. Daarin zijn eenige bijzonderheden vermeld betreffende het bal bij den franschen ambassadeur, 't welk door de tegenwoordigheid des Konings werd vereerd.

— De hernieuwde aanvallen van den *Times* en andere engelsche bladen tegen Oostenrijk, ten opzigte van Italië en de bezetting der parmezaansche grenzen, heeft bij de oostenrijksche pers een levendige verontwaardiging gewekt. Brieven uit Weenen hebben den onlangs gedanen stap van Oostenrijk, namelijk het doen oprukken van troepen naar de grenzen, besproken [illegible] gebragt, hetgeen het engelsche dagblad [illegible] bijgaat, dat Sardinië bereids het voorbeeld had gegeven, door aan den kant van Parma zijne grenzen met troepen te bezetten.

— Voor eenigen tijd hieven sommige dagbladen een groot vreugdgejuich aan, over nieuwe uitvindingen, om vleesch en groeten maanden lang frisch te bewaren. Men hoopte kudden wilde buffels uit Amerika, ingepakt naar Frankrijk te kunnen verzenden en maakte voorloopig groote vertoningen van naar dit wonder-recept behandelde vleesch gereed, om de fransche troepen in de Krim te onthalen. Geheele kisten werden volgepakt met verlakt vleesch, dat is vleesch, omgeven van zekere gelei, die bij het koud worden een taaije korst moest vormen, waardoor alle invloed der lucht werd afgesneden. De bereiding en inpakking van het vleesch geschiedde met groote kosten, onder toezigt der regering. Maar, o schrik! alles was te vergeefs: toen men de kisten na verloop van nog geen vier weken opende, steeg eene zoo verpeste lucht van bederf daaruit op, dat men niet wist, hoe spoedig vleesch en alles te verwijderen. De *Revue des deux mondes* verhaalt deze tragikomische gebeurtenis met veel omzigtigheid en geeft als vergoeding eene menigte nieuwe recepten. Veel goeds en nieuw is daaronder niet en de hoog geprezen manier der negers, om het vleesch in dunne lappen te snijden en daarna in de zon te droogen, hoe uitmuntend voor Afrika, zal wel geen lekker vleesch opleveren. Wat de ingemaakte en gedroogde groenten betreffen, erkent de *Revue* zeer naïef, dat zij veel van den smaak van gras en hooi hebben, hetgeen op den duur de gastronomen toch wel niet bevallen zal.

ENGELAND.

LONDEN, 22 April. De koningin heeft eergisteren, vergezeld van prins Albert en de koninklijke prinses, de aangekondigde revue over de troepen in het kamp van Aldershott gehouden.

— Volgens eenige bladen zijn er eenige wijzigingen ophanden in het sardinishce ministerie; zoo zoude de heer Cibrario aftreden en de heer de Cavour de portefeuille van buitenlandsche zaken en die van finantien ad interim aanvaarden, terwijl generaal Durando als minister van oorlog vervangen zoude woren door generaal la Marmora.

— In het huis van Gemeenten is onlangs, in weerwil van den tegenstand des gouvernements, eene wetsvoordragt aangenomen, strekkende om de geestelijkheid der Anglikaansche kerk beter onder de tucht te houden; de behoefte daaraan was volgens de voorstanders der wet, gebleken door sommige gevallen van ergerlijk levensgedrag en van openbare onzedelijkheid, sedert eenigen tijd onder de geestelijken van die kerk voorgekomen; waartegen door anderen beweerd werd, dat die gevallen hoogst zeldzaam waren en door de gewone regtbanken behandeld konden worden, maar geenszins de instelling eener afzonderlijke vierschaar noodig maken.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 20 April. Officiëel is het navolgende bekend gemaakt: »Ten gevolge van het sluiten van den vrede en de door de oorlogvoerende Staten reeds bevolene opheffing van de belemmeringen in het onderling verkeer, zijn ook de bepalingen buiten werking gesteld, welke waren ingevoerd op het verschepen van granen uit de havens van den Beneden-Donau, zoodat de vrije beweging van den graanhandel reeds weder kan plaats hebben."

— Gisteren is de steen, welke tot grondsteen van de votiefkerk alhier zal dienen, uit Jeruzalem aangekomen.

— Omtrent de aanstaande plegtigheid van het leggen van den eersten steen voor de votiefkerk, meldt men nog, dat de Keizer zelf dezen steen zal leggen, en wel nadat hij door den aartsbisschop van Weenen zal gewijd zijn; alsdan zal de Keizer met den hamer drie malen daarop slaan, in naam van de Allerheiligste Drieeenheid, welk voorbeeld ook de Keizerin, het geheele hof, de Kardinalen, de Bisschoppen, ministers, generalen, het corps diplomatique, de stedehouder en burgemeester van Weenen zullen volgen.

— Op de audiëntiën door den Keizer aan de alhier verzamelde prelaten verleend, is het een merkwaardig feit, met welke gemakkelijkheid Z. M. beurtelings zijne moedertaal en de dialekten der verschillende volken van zijn rijk spreekt, als het Magyaarsch, het Italiaansch, het Slavoniesch enz. De Keizer is gewoon tot elken prelaat het woord te rigten in de taal van het land, waarvan deze het geestelijk hoofd is.

— De Apostolische Nuntius, Kardinaal Viale Prela, zal kort na de sluiting der bisschoppelijke konferentiën Weenen verlaten om zijn aartsbisschoppelijken zetel te aanvaarden.

BERLIJN, 22 April. De rijnsche afgevaardigden zullen in deze week een feestmaal geven aan de kampvechters voor de vrijheid der Rijnprovincie bij de beraadslaging over de gemeentewet: de hh. Wentzel, Reichensperger, Delius enz.

— Reeds voor acht dagen heeft de krijgsraad te Frankfort a/O. uitspraak gedaan in de zaak van von Rochow, die de policie prezident von Hinckeldey in een tweegevecht heeft gedood. De koning moet deze uitspraak bekrachtigen, alvorens zij geldig is. Van haren inhoud is nog niets bekend.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 24 April.

BEVALLEN (18 April): E. Paërl, geb. Rubens, D.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 23 April. Belg. leen. 2½ pc. 55¼, Obligatiën 3 pc. 75, id. 4½ pc. 96¼; Spanje 1 — 3 pc. 23⅞; Binnenl. 3 pc. 39¼; Romeinen 5 pc. 89¼; Oostenrijk Metall. 5 pc. 83¼; id. Nat. 5 pc. 84¼.

PARIJS, 23 April. Fransche 4½ pc. 93.65; 3 pc. 74.40; 3 pc. Spanje 39; id. 1¼ pc —; 5 pc. Met. —; Rom. Leen. 91.

LONDEN, 23 April. Cons. 93⅝; Spanje [illegible] id. 1 pc. 24½; Comité-Bew. 5[illegible] [illegible] id. 4½ pc. 94½; Holl. 4 pc. 93[illegible] [illegible] 95; Braz. 99[illegible]; Peru [illegible] 21½; Mexiko 3 pc. [illegible]; Portugal 3 pc. 45; Ecuador 5¼; Grieken (blaauwe) —; Turkije —; Wissel op Amst. —.—.

WEENEN, 23 April. Met. 5 pc. 85; id. 4½ pc. 76; Credit Aand. 342; Wissel op Londen 10.02; Amst. —; Parijs —; Goud 5½; Zilver 3; Nieuwe Leening —.

BERLIJN, 23 April. 3½ pc. Pr. Staatschuld —; 4½ pc. Rusland —; id. 5 pc. 106.

HAMBURG, 23 April. Spanje 1¼ pc. 36⅝; id. 3 pc. 22¾; Rusl. 5 pc. 100½; 3 pc. Mexikanen 13¼; 5 pc. Sardinië 89; Wissel op Amst. —.—; Londen kort —.—; Weenen —.—.

FRANKFORT, 23 April. 5 pc. Met. 82¾; 1 pc. Spanje binnenl. 24¼; id. 3 pc. 39⅞; Wissel op Londen 3/m. 149⅜. Parijs 94⅝, Weenen 117⅝; Amsterdam —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

			21 APRIL 4½ u. gebl.	22 APRIL 4½ u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½	pCt.	63 1/16	62 11/16	a	63⅛	62⅝
Dito Dito	3	„	75⅛	74⅞	„	75⅛	74⅞
Dito Dito	4	„	93 1/16	92 11/16	„	92 15/16	92 11/16
O. K. Leening 1844	4	„	92⅝	92⅜	„		
Amortisatie	3½	„	89⅞		„		
Handel-Maatschappij	4½	„			„		
Aand. Arnh. Spoorweg	4½	„	93		„		
Dito Hollandsche dito	.	.			„		
Obligatiën	4½	„			„		
Maatschappij van Weld.	4	„			„		
Aand. Ned. Bank.		„			„		
België, Certifikaten	2½	„		50¾	„		
Dito *Rothschild*	2½	„	51⅝	51⅜	„	51½	
Frankrijk, Obligatiën	3	„			„		
Spanje, Onbep. Stukken	1¼	„	24 1/16	23 15/16	„	24	23⅞
Nieuwe	3	„		43½	„		
Binnenlandsche	3	„	39 5/16	38⅝	„	38⅞	38 13/16
Cert. Coup. Sp. Com.	.		5⅝	5⅝	„	5 7/16	
Amortisable Schuld	.			6 15/16	„	7	
Portugal, te Londen	3	„	45⅛	44⅞	„	45	44⅞
Dito Uitgestelde					„		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5	„	101½	101¼	„	101⅜	
Dito A°. 1828—1829	5	„	100⅝	100¼	„	100⅝	
Negot. 1831 en 1833	5	„	88¼		„		
Nieuwe Engelsche	4½	„	92¾	92½	„		
Negot. 1840	4	„	81⅝	81⅜	„		
Dito *Stieglitz*	4		81¼		„		
Dito Nieuwe	4	„			„		
Certifikaten te Hamburg	5	„		89½	„		
Inschr. op 't Grootboek	6	„			„		
Dito Certifikaten	6	„	63⅜	63	„		
Polen, Obligatiën	4	„			„		
Aandeelen 1835			157	156	„		
Oostenrijk, Metalliek	5	„	79⅝	79	„	79¼	79⅛
Dito Nationale	5	„	80¾	80	„	80 5/16	80 5/16
Dito 1847	2½	„	40 7/16	39 15/16	„	40⅛	40⅛
Dito 1851 en 1852	2½	„	40 7/16	39 15/16	„	40⅛	40⅛
Dito Nieuwe	5	„	84⅜	83¾	„	84⅛	83¾
Dito 1854	5	„	84⅜	83¾	„	84⅛	83¾
Weener Bank	5	„			„		
Dito	4	„			„		
Aand. met Loting fl. 250	.	*f*		390	„		
Nieuwe dito 1854	.	.	320	320	„		
Zuiss. Aand. 1854	3½	„	198		„		
Amerika, Bank-Aktiën Cert.		„	1⅜		„		
Dito Orig.			1¼		„		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5	„			„		
Sardinië, te Londen	5	„			„		
Denemarken, dito	3	„			„		
Louisiana, te Londen	5	„			„		
Brazilië	5	„	98	98	„		
Dito 1843	5	„			„		
Mexiko, te Londen £ 100	3	„	21½	21⅝	„	21½	
Dito Uitgestelde	3	„	21¼	21 5/16	„	21⅜	
Peru	4½	„	77¾		„		
Grenada, dito à £ 100	2½	„	20⅝	20 5/16	„	20½	
Dito Uitgestelde			7⅜	7 5/16	„	7⅝	
Ecuador			2⅞		„		
Venezuela, te Londen	4½	„	29¼		„		
Dito Uitgestelde	1½	„	13¼		„		
Grieken, Bl. à £ 100	5	„		5	„		

N. 5 pc. Stiegl. 89 1/16, ¼; O. 89 1/16; Gren. onb. 20 5/16, ½; Ecuad. onb. 3 15/16; N. 45 1/16, ⅝; Grieken onb. 5; Lw. 5⅜; Fr. O. Sp. *f* 138.

Bij vernieuwing verkeerde de markt in eene zeer flaauwe stemming, en werden er voornamentlijk voor binnenl. rekening belangrijke partijen spanjaards en oostenrijkers aan de markt gebragt, die dan ook het meest terugliepen. Binnenl. fondsen bij geringen omzet nagenoeg als gisteren.

Koers van het Geld: Beleening 4 pCt., Prolongatie 4 pCt., Diskonto 4 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 55 1/16	Livorno	2/m	*f*	39¼
»	zigt	» 56⅜	Napels	»	»	87
Bordeaux	2/m.	» 55⅝	Petersburg	»	»	1.79
»	zigt	» 56⅛	Weenen	6 w.	»	34½
Madrid	3/m.	» 243	Augsburg	»	»	35¼
Cadix	»	» 243	Frankfort	»	»	98¾
Sevilla	»	» 242	Hamburg	2/m.	»	34 13/16
Bilbao	»	» 242	»	zigt	»	35 7/16
Lissabon	»	» 41½	Londen	2/m.	»	11,77½
Porto	»	» 41½	»	zigt	»	11,90
Genua	2/m.	» 45⅞	Rotterdam		»	⅛

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 23 April.

In veiling zijn heden verkocht: 4239 balen Java Koffij ex *Macassar* in de verhouding van 30½ c. voor N° 1 en zijn 1410 balen Braziel Koffij opgehouden.

GRAANMARKT.

Tarwe bij gerijven nagenoeg als voren; 129 ℔ o. witb. Poolsch *f* 600 à 126 ℔ dito dito *f* 580; 129 ℔ o. en n. dito *f* 560; 125 ℔ ger. roodb. dito *f* 506; 130 ℔ n. Brunsw. *f* 420: 130; 133 ℔ n. Geldersche *f* 400 415; in veiling; 121 122 ℔ Norder *f* 304.

Rogge in een doen: 125 ℔ Rostocker *f* 291.

Garst hooger verkocht: 115 ℔ j. Deensche *f* 208.

Haver zonder handel.

Boekweit onveranderd 122 ℔ Holsteinsche *f* 265.

Koolzaad. Oost-Ind 315, 334 £. *Raapolie* op 6/w. *f* 48¾; Vliegend *f* 47½; 1°. Mei ek. *f* 46¾; Sept. en Oct. *f* 39, 8¾; Nov. en Dec. *f* 38¾, ½. *Lijnolie* op 6/w. *f* 32¼: Vliegend *f* 31; 1°. Mei ek. *f* 30½; Sept., Oct., Nov. en Dec. *f* 39¾. *Hennepolie* op 6/w. *f* 47¼; Vliegend *f* 46.

ANTWERPEN, 23 April. *Granen.* Voor witte zeeuwsche Tarwe is eenige vraag van fl. 16⅝, doch zijn er geene verkoopers tot dien prijs. Voor inl. Rogge werd 9⅞ à 10 en voor amerikaansche *f* 10 besteed.

Rijst. Voor uitvoer zijn verkocht 3000 balen Arracan per *Merrimac.*

LONDEN, 22 April. *Suiker.* De in de vorige week aangebragte hoeveelheid bedroeg 7575 ton, tegen 4611 in 1855; daartegen werden afgeleverd 4640 ton tegen 5890 in 1855. De voorraad is 49.900 t. tegen 50,924 t. in 55 op hetzelfde tijdstip. Er was niets anders als Mauritius, doch in groote kwantiteit aan de markt. — De stemming schijnt vast, en er heerscht veel vraag voor export en de markten van het vasteland.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 23 April. Jenkinson, Victoria, Alloa.

UITGEZEILD:

TEXEL, 23 April. Graadt van Roggen qq., E. W. van Dam van Isselt, Batavia.

HELVOET, 23 April. Verhagen, Vondel, Batavia. - Goudswaard, Maria Elisabeth, Lissabon.

Advertentiën.

(2039) Getrouwd: J. H. BIEDERBACK, Weduwenaar van J. B. EJLERHARD, van *Rotterdam*,

en

A. M. MöLLENBROCK, van Möhler.

Herzebrock, 22 April 1856.

Eenige Kennisgeving.

(2031) Bevallen van een *DOCHTER*, G. VAN DEN BOSCH, geb. BLEEKER.

P. VAN DEN BOSCH.

Leyden, 22 April 1856.

(2035) Mijne Echtgenoote M. VAN WAYENBURG beviel heden voorspoedig van eene *DOCHTER.*

B. VAN BERKEL.

Delft, 22 April 1856.

(2030) Overleden te Monnickendam den 22 April 1856, onze geliefde Moeder MARIA CATHARINA SISTERMANS, Wed. van HENRICUS HUIJKE, na voorzien te zijn van de H. H. Sacramenten der stervenden, in den ouderdom van bijna 77 jaren.

Uit aller naam,
L. HUIJKE,
R. K. Priester en Pastoor te Ravenstein.

Dienende tot algemeene kennisgeving.

(2026) Heden overleed, na het ontvangen der H. Sacramenten der stervenden, onze waarde Moeder CATHARINA LARIVE, Weduwe FRANCISCUS COHU, in den ouderdom van bijna 81 jaren.

Utrecht, 17 April 1856.

Namens Broeders en Zusters,
F. COHU,
R. K. Past. te Zeist.

(2032)

Te Huur,

om dadelijk te aanvaarden, een sedert twee jaren nieuw gebouwd **HUIS**, gelegen op het aangenaamste van Veghel, met 2 behangen **Voorkamers**, **Keuken** met Pomp, **Tuin**, **Tuinkamer**, **Wasch-Keuken** en eenen ruimen **watervrijen Kelder.** Te bevragen bij den eigenaar H. van Roy, in genoemde plaats.

CONCERT.

Op Dingsdag den 29 April 1856, des avonds ten 7 ure, **in het ODÉON,**

te geven door de

Verschillende Élèves der Muziek- en Zangscholen

van den heer

WILHELMUS SMITS,

ten voordeele der Arme Kinderen in het Aloysius-Gesticht alhier.

Toegangkaarten zijn te bekomen bij den Boekhandelaar C. L. van Langenhuysen en op den avond van het Concert aan het *Odéon* à *f* 1.50. (2041)

Mijne Dochter is op den weg van herstelling, wij hebben uwe voorschriften naar de letter gevolgd. Zij is thans in een staat van tusschenpoozende Koorts; somtijds is des morgens de lucht in hare Kamer zwaar en drukkend, soms geheel vrij, zij is niet zoo begeerig naar drinken als vroeger, zij slaapt in een Ledikant zonder Gordijnen in eene hooge Kamer, zonder Nachtmuts en luchtig gedekt, hare borst schijnt veel verligt te zijn en neemt dagelijks in beterschap toe; hare verstandelijke vermogens schijnen zich als het ware aan een drukkend overwigt te ontworstelen, zij schijnt zelfs hare beterschap te gevoelen en merkte reeds aan: »Ik ben niet meer als voorheen."

Wees zoo goed mij nog eene 12 ℔s. Bus te zenden, opdat wij gestadig met het gebruik kunnen voortgaan. Met Gods zegen hoop ik mijn arm Kind spoedig in hare geestvermogens en in het bezit van haar geheugen geheel hersteld te zien: wat haar Ligchaam aangaat laat hare gezondheid niets te wenschen over.

Jersey, 12 April 1856.

H. MARSTON,
154 *Victoria Place.*

Mismoedigheid, duizeligheid, verlies van het geheugen, ongeschiktheid tot studie, spleen, hypochondrie, zucht tot zelfmoord zijn meestal gevolgen van konstipatiën, die uit slechte spijsvertering voortkomen. Deze zielstoestanden zijn bijgevolg ziekten, die door de **REVALENTA** op de eenvoudigste wijze genezen kunnen worden. Men kan zich dan ook gemakkelijk verklaren, dat de Revalenta-konsumenten na hunne herstelling opgeruimder, levenslustiger worden; dat zij meer energie, helderder hoofd en krachtiger denkvermogen hebben; dat het werk hun beter van de hand gaat. Wij hebben hiervan menigvuldige bewijzen, en wie het wil kan zich gemakkelijk daarvan overtuigen. Hoe dikwijls gebeurt het niet, dat men mismoedig, bangerig, landerig is, zonder daarvoor eene oorzaak te kunnen opgeven; dit zijn de verschijnselen van eene ziekelijke toestand, die bij langeren duur zich op duidelijker wijze openbaart. Wil men in dien toestand de genezende eigenschappen der **REVALENTA** proberen, dan zal men spoedig zien hoe heilzaam zij op het organismus in het algemeen werkt. De **REVALENTA** is immers eene eenvoudige meelspijze, die door duizenden, door menschen van iederen ouderdom, voor ontbijt en voor avondeten als lekkernij gebruikt wordt; zij heeft niets wat ons afschrikken kan; zij kan niet den tegenzin van medicijnen verwekken, daar zij een voedsel en geen medicament is, een voedsel dat door velen zoo heilzaam bevonden is, dat het niet alleen als pap, maar ook als beschuit en ander soort van gebak geconsumeerd wordt; een meel, dat zoodanig geconcentreerd is, dat een lepelvol een geheel bord soep maakt. Zulk een bord soep, voldoende voor een ontbijt, kost 7 tot 10 Cents, naar gelang men uit een kleine of groote bus gebruikt. Wij hebben geene gelegenheid gehad berekeningen over het gebak te maken, maar gelooven wel, dat het van DU BARRY'S Meel niet veel duurder komen zal dan van gewoon Tarwemeel.

	Kleine	1 ℔	2 ℔	5 ℔	12 ℔
De Bussen kosten	[illegible]	*f* 2.—	*f* 3½	*f* 8.—	*f* 16.—

In het **Verkoophuis** en de bekende Depots. (204[illegible])

(2038) Een bekwaam **Grutterskneeht**, van de R. C. Godsdienst en van goede getuigschriften voorzien, wenschte zich zoo spoedig mogelijk in eene dergelijke betrekking geplaatst te zien. Adres *franco* brieven onder Lett. A., bij den Boekhandelaar F. B. Banning te Oldenzaal.

Een schoon Altaar

met toebehooren, in modernen stijl, zeer goed bewerkt en geconserveerd, wordt voor een matigen prijs **te Koop aangeboden.** Adres met *franco* brieven letter B. bij den Boekhandelaar J. F. Kloosterman te Nijmegen. (2036)

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN is gedrukt en wordt met succes gedebiteerd:

LEVENSGESCHIEDENIS

van den

HEILIGEN THOMAS VAN VILLANOVA

bijgenaamd

DE ALMOEZENIER,

Aartsbisschop van Valencia in Spanje, van de orde der Eremieten van den H. Augustinus.

Door den Zeer Eerw. Heer J. DABERT, Vicaris-Generaal van Vivier.

Uit het Fransch door een R. C. Priester.

Prijs *f* 1.25.

Met een welgelijkend portret.

Te Amsterdam, bij C. L. van Langenhuysen, Drukker en Uitgever.